

[Svend Auken]

Med hensyn til min opsummering omkring dagpengene tror jeg den er rigtig. Jeg har spurgt ordførerne for de forskellige partier om nøglepunkter her under debatten, og svaret har været klart med hensyn til nedskæringerne i forhold til de arbejdsløse, med hensyn til spørgsmålet om tvungent medlemskab af a-kasserne. Til gengæld har partierne, der har svaret ligesom Socialdemokratiet, sagt, at hvis det ikke er nedskæringer og finanseringsreformer, der gør tingene værre, er de parat til at deltage i en drøftelse, og det er Socialdemokratiet også.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes altså, det er ærgerligt, at man skal høre for, at man er et lille parti. Det er vi, og det bliver vi ved med at være. (*Munterhed*). Det er forudsagt for meget længe siden. Det blev sagt, inden partiet blev startet, og efter at det var blevet startet i 1905. Dette parti er ikke et klasseparti. Det Radikale Venstre bliver aldrig et stort parti, det samler folk fra alle samfundsgrupper i dette land, som sætter sig ud over deres umiddelbare egeninteresser og interesser sig for andre ting og helheden. Og det vil vi gerne have lov til at være i fred med. (*Munterhed*).

Og så er jeg da glad for, at Socialdemokratiet siger, at man kan finde pengene andre steder, når man nu ikke vil spare på de områder, der er blevet nævnt af hr. Svend Auken. Jeg ville bare så gerne høre, hvilke andre steder det er, og også hvad det var for nogle penge, man skulle bruge til at finansiere de andre ønsker, som Socialdemokratiet har, og som vi har hørt om i dag. Vi skal jo i gang nu med det konkrete finanslovarbejde, og de initiativer fra Socialdemokratiet vil vi vente meget spændt på.

Og så vil jeg gerne lige sige til sidst om dagpengereformen, at jeg har stadig væk ikke oplevet, at et flertal i dette Folketing i dag har sagt kategorisk nej til at finde en løsning på, hvordan alle kan være med i et dagpengefinansieringssystem i en solidarisk ordning.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg har et enkelt spørgsmål til hr. Svend Auken. Hr. Svend Auken slog fast, at regeringens

besparelser blev afvist, og samtidig slog hr. Svend Auken fast, at underskuddet skulle blive væsentlig mindre. Kunne vi ikke ganske enkelt få at vide, hvordan man på én gang afviser besparelser og samtidig sikrer sig, at underskuddet bliver væsentlig mindre, når man tillige skal bruge penge til at fremrykke offentlige anlægsarbejder? Bare en ganske enkel forklaring vil jeg være taknemmelig for.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nu får vi jo lejlighed til at bruge det meste af tirsdagen på den mere dybtgående pædagogik omkring beskæftigelsen og torsdagen omkring finansloven, og jeg tror nok, at vi i løbet af den debat kunne nærme os en forståelse af, at det faktisk er muligt både at fremrykke væsentlige offentlige investeringer, undgå urimelige sociale nedskæringer, styrke beskæftigelsen og få underskuddet på de offentlige finanser ned.

Når det er det, hænger det selvfølgelig sammen med, at den væsentligste årsag til det store underskud på statens finanser er mangelen på beskæftigelse. Hvis man kan foretage sig noget fornuftigt, der øger beskæftigelsen, bliver underskuddet endda enormt formindsket. Det ved den siddende regering også fra den korte periode af dens levetid, hvor beskæftigelsen virkelig gik i vejret. Da havde vi jo overskud på de offentlige finanser.

Det andet, der er at sige om det, er jo, at Socialdemokratiet er villig til at diskutere andre ting, der både kan nedbringe de offentlige udgifter og styrke statens indtægter. Og når vi snakker styrkelse af statens indtægter, tænker vi på de alt for mange huller, alt for store restancer, alt for store omgælsmuligheder, der er i kraft af manglende pleje og manglende effektiv kontrol af de nuværende regler. Her er et meget stort område, og en af de ting, der har skuffet mig mest i de sidste par år, er i og for sig dels, at vi har en minister, der ikke er optaget af at gøre noget ved det, og dels, at der ikke er et flertal i Folketinget, der på trods af denne minister tog sig sammen til at gøre noget ved det. For ikke alene er det jo at give afkald på nogle indtægter, som lovgivningen egentlig forudsatte vi havde, og som kunne gøre det muligt for os at løse nogle ting, som vi alle sammen mener er vigtige, men det er jo også at